

Εσπερινός Ονομαστηρίων Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος Τιμοθέου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Η αγία μας Εκκλησία, την 22αν μηνός Ιανουαρίου, τιμά την ιερά μνήμη του αγίου Αποστόλου Τιμοθέου, ημέρα κατά την οποία άγει τα ονομαστήριά του ο σεπτός Ποιμενάρχης, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος.

Οι ιερές Ακολουθίες ξεκινήσανε σήμερα Τετάρτη 21 Ιανουαρίου 2026, όπου τελέσθηκε με ιεροπρέπεια η ακολουθία του Εσπερινού στον Ιερό **Μητροπολιτικό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Καρδίτσης.**

Την Ακολουθία του Εσπερινού πλαισίωσε με λαμπρότητα η Σχολή Βυζαντινής

Μουσικής «Άγιος Ιωάννης Δαμασκηνός», υπό τη διεύθυνση του κ. Ιωάννη Παπαχρόνη. Οι ιεροψάλτες της Σχολής απέδωσαν με ζήλο και κατάνυξη τους ύμνους, προσφέροντας πνευματική ομορφιά και συνεισφέροντας στην κατανυκτική ατμόσφαιρα της εσπερινής ακολουθίας, ενισχύοντας έτσι την συμμετοχή και την προσευχητική διάθεση των πιστών.

Μετά το πέρας της ακολουθίας του Εσπερινού, ο Σεβασμιώτατος δέχθηκε τις ευχές των πιστών επί τοις ονομαστηρίοις του, κατά τη διανομή του άρτου.

Ο Ποιμενάρχης, στην ομιλία του, αναφέρθηκε στη ξεχωριστή αυτοσυνειδησία του Αποστόλου Παύλου, η οποία πηγάζει από την αυτοσυνειδησία του Αρχιποίμενος Χριστού, ο Οποίος είπε «Εγώ ειμί ο ποιμήν ο καλός», διδάσκοντας σε όλους το πρόσωπο του Θεανθρώπου Κυρίου, που προσέλαβε την ανθρώπινη φύση για να αγιάσει το ανθρώπινο γένος και να οδηγήσει τον άνθρωπο στη θεοκοινωνία και στη ζωντανή σχέση με τον Θεό.

Στη συνέχεια, μίλησε για την εμπειρία της αποκαλύψεως του Χριστού στον Απόστολο Παύλο, στον δρόμο προς τη Δαμασκό, εμπειρία που τον οδήγησε να αναλάβει το Ευαγγέλιο της ειρήνης και να το διαδώσει στα πέρατα του τότε γνωστού κόσμου. Ένας από τους νεαρούς μαθητές του υπήρξε και ο Τιμόθεος, τον οποίο ο Απόστολος Παύλος αγάπησε ιδιαίτερα και στον οποίο εναπόθεσε μεγάλες ελπίδες για τη συνέχιση του έργου του Ευαγγελίου.

Αναφερόμενος στις δύο ποιμαντικές επιστολές του Αποστόλου Παύλου προς τον Τιμόθεο, ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι μέσα από αυτές αναδεικνύονται πολλά νοήματα και πνευματικά διδάγματα για την Εκκλησία. Περιορίσθηκε, όπως χαρακτηριστικά είπε, σε τέσσερις παραγγελίες ιδιαίτερης σημασίας προς κάθε ποιμένα.

Πρώτον, την πνευματική εγρήγορση, υπογραμμίζοντας ότι ο ποιμένας οφείλει να γρηγορεί και να προσέχει, ώστε ο πονηρός να μην τον εκτρέπει από το ποιμαντικό του έργο.

Δεύτερον, το πνεύμα της κακοπαθείας, σημειώνοντας ότι το έργο του Θεού απαιτεί κόπους, θυσίες, θλίψεις και ταλαιπωρίες, οι οποίες χρειάζεται να υπομένονται με δύναμη και υπομονή.

Τρίτον, το έργο του ευαγγελιστού, τονίζοντας ότι η φροντίδα για τη διάδοση του Ευαγγελίου αποτελεί το κύριο έργο των εκκλησιαστικών ποιμένων.

Και τέταρτον, την εκπλήρωση της διακονίας, επισημαίνοντας ότι ο Τιμόθεος, ως διάκονος του Ιησού Χριστού, έλαβε τη χάρη με την επίθεση των χειρών και όφειλε

να φέρει εις πέρας την εκκλησιαστική του διακονία, υπερβαίνοντας τις δυσκολίες, τις παγίδες του διαβόλου και τις αντιδράσεις των πονηρών ανθρώπων.

Ολοκληρώνοντας, υπογράμμισε ότι οι ποιμένες της Εκκλησίας έχουν χρέος να ασκούν το έργο που τους ανέθεσε ο Θεός με ζήλο και επιμέλεια. Ζήτησε, τέλος, τις προσευχές όλων για τη ζωή και την ταπεινή του διακονία στον ιερό αυτό τόπο και ευχαρίστησε θερμά τους παρόντες Σεβασμιωτάτους Αρχιερείς, τον Μητροπολίτη Σιδηροκάστρου **κ. Μακάριο**, τον Μητροπολίτη Δημητριάδος και Αλμυρού **κ. Ιγνάτιο**, τον Μητροπολίτη Κηφισίας, Αμαρουσίου, Ωρωπού και Μαραθώνος **κ. Κύριλλο**, τον Μητροπολίτη Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος **κ. Γεώργιο**, τον Μητροπολίτη Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης **κ. Χρυσόστομο**, τον Μητροπολίτη Σταγών και Μετεώρων **κ. Θεόκλητο**, καθώς και τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Επιδαύρου **κ. Νικόδημο**.

Ευχαρίστησε επίσης τον ιερό Κλήρο της Ιεράς Μητροπόλεως, τους συνεργάτες του στη διακονία, τον ευλογημένο λαό του Θεού που στηρίζει το έργο της τοπικής Εκκλησίας, τον Διοικητή των Αστυνομικών και τους δοκίμους, τον Αντιδήμαρχο, τους εκπροσώπους του Στρατού και της Περιφέρειας, καθώς και τους ιεροψάλτες,

ευχόμενος η προσευχή όλων να ενδυναμώνει τη ζωή και το ποιμαντικό τους έργο.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος, λαμβάνοντας τον λόγο, ευχαρίστησε με σεβασμό και συγκίνηση για την τιμητική πρόσκληση να παρευρεθεί στον Εσπερινό, επισημαίνοντας ότι η συμμετοχή και η παρέμβασή του δεν ήταν προγραμματισμένες. Όπως ανέφερε, η παρουσία του στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό, παρά τις δυσκολίες του ταξιδιού και τις καιρικές συνθήκες, αποτέλεσε ιδιαίτερη χαρά και ευλογία.

Αναφερόμενος στην ιερά ακολουθία, έκανε λόγο για μια αληθινή πνευματική πανδαισία, μέσα από την οποία οι παρευρισκόμενοι έλαβαν πλούσια πνευματικά μηνύματα, τα οποία, όπως τόνισε, θα αποτελέσουν πολύτιμα εφόδια στην προσωπική και εκκλησιαστική τους πορεία.

Στη συνέχεια, χρησιμοποιώντας εικόνες από τη θεσσαλική γη, μίλησε για τον αγώνα των γεωργών του κάμπου και έκανε την αναλογία με τον πνευματικό «κάμπο» της Εκκλησίας, όπου οι ποιμένες καλούνται να αγωνίζονται αδιάκοπα. Στο πλαίσιο αυτό, απηύθυνε λόγο ενισχύσεως προς τον εορτάζοντα Σεβασμιώτατο,

επικαλούμενος τον λόγο του Αποστόλου Παύλου προς τον μαθητή του Τιμόθεο, «Συ κακοπάθησον ως καλός στρατιώτης Ιησού Χριστού», αναγνωρίζοντας τους κόπους, τις θλίψεις, την κόπωση και τους αγώνες που συνοδεύουν την αρχιερατική διακονία.

Παράλληλα, υπενθύμισε το αποστολικό πρόσταγμα «Τύπος γίνου των πιστών», εκφράζοντας τη βεβαιότητά του ότι ο Σεβασμιώτατος ανταποκρίνεται πλήρως σε αυτό το πρότυπο, όπως φανερώνεται από την παρουσία, την προσωπικότητα και την ευθύνη που φέρει ως επικεφαλής μιας μεγάλης και ζωντανής τοπικής Εκκλησίας.

Ολοκληρώνοντας, ευχήθηκε ο Σεβασμιώτατος να παραμένει πάντοτε φωστήρας και αστέρας μέσα στην Εκκλησία, αντλώντας δύναμη από το παράδειγμα του Αποστόλου Παύλου και του Αποστόλου Τιμοθέου, ώστε με πίστη και αγάπη να δοξάζεται το πάνσεπτο όνομα του Αγίου Θεού.

Ιδιαίτερη μνεία έκανε, τέλος, σε πρόσωπα που συνδέονται με την πορεία του Σεβασμιωτάτου, αναφερόμενος με ευγνωμοσύνη στον γέροντά του, πατέρα Κυριακό, τον οποίο είχε καθηγητή το έτος 1961, καθώς και στον πρωτοψάλτη κ.

Παπαχρόνη, για την προσφορά και τη διακονία τους στην Εκκλησία.

Κλείνοντας, εξέφρασε τις θερμές του ευχαριστίες και ευχές, διαβεβαιώνοντας για τη συμπαράσταση και την αγάπη του προς τον εορτάζοντα Ποιμενάρχη και την τοπική Εκκλησία.

